

Daniel Kitabı - Numara Yüz Seksen Altı

Panium'un Vaadi: Son Mühürleme ve Gece Yarısı Çağrısı Vahyi

Jeff Pippenger

2024-04-16

Panium'da, yani Filipus Sezariyesi'nde; Daniel kitabının on birinci bölümünün on üçüncüden on beşinciye kadar olan ayetlerine tekabül eden, Cumhuriyetçi ve Protestan boynuzların yediden olup sekizinci olma muammasını yerine getirdiği, Tanrı'nın mühürünün yüz kırk dört binin üzerine kalıcı olarak basıldığı ve Gece Yarısı Çılgılığı mesajının geldiği tarihte Mesih, son günlerdeki halkına bir vaat verdi.

Ben de sana şunu söylüyorum: Sen Petrus'sun ve ben kilisemi bu kayanın üzerine kuracağım; cehennemın kapıları ona karşı galip gelemeyecek. Ve sana göklerin egemenliğinin anahtarlarını vereceğim: yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde bağlanacak; yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde çözülecek. Matta 16:18, 19.

New York şehrindeki devasa binaların yıkıldığı 11 Eylül 2001'de başlayan ve yakında gelecek Pazar yasasında sona erecek olan mühürleme dönemi, Alfa ve Omega tarafından planlandı. Bu dönemin en son bölümü, ilk bölümünün tekrarıdır. 11 Eylül 2001'de Rab halkını eski yollara geri götürdü; orada, diğer hakikatlerin yanı sıra, tıpkı Kral Yoşiya günlerinde bulunduğu gibi, "yedi zaman"ı keşfettiler. Son yağmur o zaman çiselemeye başladı ve ibadet edenleri iki sınıfa ayıran bir sınama süreci başladı.

Habakkuk'un ikinci bölümünün yerine gelmesiyle iki kutsal tablo keşfedildi ve o tarihsel dönemin bir sembolü hâline geldi. Aynı derecede önemli olarak, Habakkuk'un ikinci bölümündeki "tartışma", geç yağmur yöntemi olan "satır üstüne satır" yöntemi ile, 1863'teki isyanla başlayıp zaman içinde Adventizm tarafından kademeli olarak benimsenen sapmış Protestanlığın yöntemi arasında başladı.

İsa, son günlerdeki halkına "krallığın anahtarlarını" vereceğini vaat etti; ve bunu söylerken, Gece Yarısı Çağrısı ve Güçlü Çağrı mesajını tanımak, tesis etmek ve ilan etmek için gerekli peygamberlik anahtarlarını içeren doğru Kutsal Kitap yöntemine atıfta bulunmaktadır.

Tanrı ile paydaşlık edenler, Doğruluk Güneşi'nin ışığında yürürler. Tanrı'nın önünde yollarını bozarak Kurtarıcılarını küçük düşürmezler. Göksel ışık üzerlerine parlar. Bu dünyanın tarihinin sonuna yaklaştıkça, Mesih'e ve O'na ilişkin peygamberlik sözlerine dair bilgileri büyük ölçüde artar. Tanrı'nın gözünde sonsuz değere sahiptirler; çünkü O'nun Oğlu ile birlik içindedirler. Onlar için Tanrı'nın sözü benzersiz bir güzellik ve hoşluk taşır. Onun önemini görürler. Gerçek onlara açılır. Enkarnasyon öğretisi yumuşak bir ışıltıyla bezenir. Kutsal Yazı'nın tüm gizemleri açan ve tüm güçlükleri çözen anahtar olduğunu görürler. Işığı kabul etmek ve ışıktay yürümek istememiş olanlar tanrısallığın sırrını anlayamayacaklardır, ama haçı yüklenip İsa'yı izlemekten çekinmemiş olanlar, Tanrı'nın ışığında ışık göreceklerdir. The Southern Watchman, 4 Nisan 1905.

Petrus tarafından temsil edilenler, yani yüz kırk dört bin, 11 Eylül 2001'de gelen ve Temmuz 2023'ten beri tekrarlanan Laodikya mesajını kabul edenlerdir. 1856'da gelen Laodikya mesajı, "yedi kez" hakkındaki bilginin artışıydı; ve Mesih ölü kemikleri bir araya getirdiğinde ve ardından onları hayata kavuşturduğunda, onlar üçüncü meleğin Laodikya hareketinden yüz kırk dört binin Filadelfya hareketine geçerler. Bu geçiş Mesih'in Sözü ile gerçekleştirilir; çünkü onlar O'nun Sözü ile kutsal kılınırlar, ve O'nun Sözü "gerçek"tir, ve O'nun Sözü, O'nun Sözü'nün kilidini açan "anahtar"dır.

Filadelfya'daki kilisenin meleğine yaz: Kutsal olan, gerçek olan, Davut'un anahtarına sahip olan, açar ve kimse kapatamaz; kapar ve kimse açamaz, şöyle diyor: Yaptıklarını biliyorum; işte, önüne açık bir kapı koydum ve onu kimse kapatamaz; çünkü az gücün var, sözümü tuttun ve adımı inkâr etmedin. Vahiy 3:7-8.

"satır üstüne satır" yöntemi, Mesih'in "kapılar" önündeki savaşta son günlerdeki halkına vaat ettiği anahtardır. "Kapı" bir kilisedir.

Yakup uykusundan uyandı ve, "Şüphesiz Rab bu yerde; ben bunu bilmiyordum," dedi. Korktu ve, "Ne korkunç bir yer burası! Burası Tanrı'nın evinden başka bir yer değil; burası göğün kapısıdır," dedi. Yaratılış 28:16, 17.

Kapılardaki savaş, hakikat ile yanılgi arasında cereyan eden dinî mücadeleleri temsil eder; Yunan dininin yanılgi cehennem kapısıdır ve sapmış Laodikya Adventizminin dini de bir kapıdır. Laodikya Adventist kapısı, Habakkuk'un tartışmasının tamamlandığı yeri temsil eder.

O gün Orduların Rabbi, halkının ortak alanı için bir yücelik tacı, bir güzellik tacı olacak; yargıda oturan için bir yargı ruhu, savaşı kapıya kadar götürenler için güç olacak. Ama onlar da şaraptan ötürü saptılar, sert içkiden dolayı yoldan çıktılar; kâhin de peygamber de sert içkiden ötürü saptılar; şaraba kapıldılar, sert içki yüzünden yoldan çıktılar; görümde yanılır, yargıda sendeleyip düşerler. Çünkü bütün masalar kustumuk ve pislikle dolu, öyle ki temiz bir yer yok. Kime bilgi öğretecek? Kime öğretinin anlaşılmasını sağlayacak? Sütten kesilmişlere, memeden ayrılmışlara. Çünkü kural üstüne kural, kural üstüne kural; satır üstüne satır, satır üstüne satır; biraz burada, biraz orada olmalı. Çünkü kekeleyen dudaklarla ve başka bir dille bu halka konuşacak. Onlara, "İşte yorgunu dinlendirebileceğiniz dinlenme budur; işte ferahlatma budur" dedi; ama dinlemek istemediler. Ama Rab'bin sözü onlar için kural üstüne kural, kural üstüne kural; satır üstüne satır, satır üstüne satır; biraz burada, biraz orada oldu; öyle ki gidip arkaları üzerine düşünler, kırılınsınlar, tuzağa düşünler ve yakalansınlar. Bu yüzden, Yerusâlim'deki bu halkı yöneten alaycı adamlar, Rab'bin sözünü dinleyin. Yeşaya 28:5-14

Krallığın anahtarları, Söz aracılığıyla Tanrı'nın son günlerdeki halkına verilen Kutsal Yazıların sözleridir.

Tanrı'nın sözünde, tıpkı değerli maden damarları gibi, yüzeyin altında gizlenmiş gerçekler vardır. Gizli hazine arandıkça keşfedilir; tıpkı bir madencinin altın ve gümüş araması gibi. Tanrı'nın sözünün doğruluğunun kanıtı, bizzat sözün kendisindedir. Kutsal Yazılar'ı açan anahtar yine Kutsal Yazılar'dır. Tanrı'nın sözünün gerçeklerinin derin anlamı, O'nun Ruhunu tarafından zihinlerimize açılır.

"Kutsal Kitap, okullarımızdaki öğrenciler için büyük bir ders kitabıdır. Adem'in oğulları ve kızlarıyla ilgili Tanrı'nın tüm iradesini öğretir. Gelecek yaşam için oluşturmamız gereken karakteri bize öğreten yaşam ölçüsüdür. Kutsal Yazıları anlaşılır kılmak için geleneğin sönük ışığına ihtiyacımız yoktur. Aynı şekilde, öğle güneşinin görkemini artırmak için yeryüzünün titrek meşale ışığına ihtiyaç duyduğunu da varsayabiliriz. Rahiplerin ve vaizlerin sözleri, insanları yanlıştan kurtarmak için gerekli değildir. İlahi söze başvuranlar ışık bulur. Kutsal Kitap'ta her görev açıkça ortaya konmuştur. Verilen her ders anlaşılırdır. Her ders bize Baba'yı ve Oğul'u tanıtır. Tanrı sözü, herkesi kurtuluşa götüren bilgelikte kilmaya yeterlidir. Tanrı sözünde kurtuluşun bilimi açıkça ortaya konmuştur. Kutsal Yazıları araştırın; çünkü onlar ruha konuşan Tanrı'nın sesidir." Tanıklıklar, cilt 8, 157.

Mesih'in son günlerdeki kiliseye verdiği anahtarlar, Petrus'a verildikleri zamanda sahip oldukları güçle aynı güce sahiptir.

Petrus, kilisenin imanının temeli olan gerçeği dile getirmişti ve İsa şimdi onu bütün imanlılar topluluğunun temsilcisi olarak onurlandırdı. Şöyle dedi: 'Sana göklerin egemenliğinin anahtarlarını vereceğim; yeryüzünde bağlayacağın her şey gökte de bağlanacak; yeryüzünde çözeceğin her şey gökte de çözülecek.'

"Göklerin Egemenliği'nin anahtarları' Mesih'in sözleridir. Kutsal Yazılar'daki bütün sözler O'nundur ve bu kapsama dahildir. Bu sözlerin gökleri açıp kapatma gücü vardır. İnsanların kabul edilip edilmeyeceğine ilişkin koşulları bildirirler. Böylece Tanrı'nın sözünü duyuranların hizmeti, yaşamdan yaşama ya da ölümden ölüme götüren bir koku olur. Onları, sonsuz sonuçlar taşıyan bir misyondur." Çağların Arzusu, 413.

O'nun sözleri aracılığıyla tezahür eden güç, insanların eline verildiğinde, O'nun sözünde belirlenen ilkelere dayanır. Belki en basit ve belki de en derin olanı şudur: hakikat, iki kişinin tanıklığıyla tesis edilir.

Kilisede ortaya çıkan bir başka ağır kötülük de kardeşlerin birbirlerini mahkemeye vermeleriydi. İnananlar arasındaki anlaşmazlıkların çözümü için yeterli düzenlemeler yapılmıştı. Bizzat Mesih, bu tür meselelerin nasıl çözüleceğine dair açık talimat vermişti. "Kardeşin sana karşı günah işlerse," diye öğütlemişti Kurtarıcı, "git ve onunla yalnızken ona suçunu söyle; eğer seni dinlerse, kardeşini kazanmış olursun. Ama seni dinlemezse, iki ya da üç tanığın ağzından her söz doğrulansın diye yanına bir ya da iki kişi daha al. Onları da dinlemekten kaçınırsa, bunu kiliseye bildir; ama kiliseyi de dinlemekten kaçınırsa, onu senin için bir putperest ve vergi görevlisi say. Size gerçekten söylüyorum: Yeryüzünde bağlayacağınız her ne varsa gökte de bağlanacaktır; yeryüzünde çözeceğiniz her ne varsa gökte de çözülecektir." Matta 18:15-18. Elçilerin İşleri, 304.

Gece Yarısı Çılgılığı'nda yüz kırk dört binin mühürlendiği döneme dair en az üç coğrafi tanık vardır. Gece yarısındaki çılgınlıkta yağdı elde etmek için artık çok geç olduğunu hatırlayarak, Tanrı'nın son günlerdeki halkının mühürlendiği noktayı örnekleyen Exeter kamp toplantısının coğrafi tanıklığını buluruz; bu gerçeğin Sezariye Filip'i'nin coğrafyasıyla ve ayrıca Daniel kitabının on birinci bölümünün on üç ila on beşinci ayetlerinde yer alan Panium Savaşı'nın tanıklığıyla temsil edildiğini görürüz. Bu üç tanığı coğrafi olarak nitelendirmek belki biraz yersizdir, ama bu terimi

kullanıyorum; çünkü coğrafya Exeter ve Sezariye Filipî'deki bağlamın kesinlikle bir parçasıdır. İsa, Petrus'u, yüz kırk dört binin son günlerde kendilerini içinde bulacakları peygamberlik coğrafyasının içine yerleştirir. Sonra bir emir verir.

Ve sana göklerin egemenliğinin anahtarlarını vereceğim; yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde bağlanacaktır; yeryüzünde çözeceğin her şey de göklerde çözülecektir. Sonra öğrencilerine, İsa'nın Mesih olduğunu hiç kimseye söylememelerini sıkı sıkı tembihledi. O zamandan itibaren İsa, Yerusâlim'e gitmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginleri tarafından çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün yeniden diriltilmesi gerektiğini öğrencilerine göstermeye başladı. Bunun üzerine Petrus onu kenara çekip azarlamaya başladı: "Rab, bu senden uzak olsun; bu sana asla olmayacak." Ama İsa dönüp Petrus'a, "Çekil önümden, Şeytan! Çünkü benim için engelsin; çünkü Tanrı'nın olanı değil, insanlarınkini düşünüyorsun" dedi. Matta 16:19-23.

"Exeter" sözcüğü, İngiltere'nin Devon bölgesindeki bir şehrin adıdır. Etimolojisi Eski İngilizceye kadar izlenebilir; o dönemde "Exanceaster" ya da "Execestre" olarak biliniyordu. Adın, kentin kurulu olduğu Exe Nehri'ne atıfta bulunan Eski İngilizcedeki "Exe" ve "Roma kalesi" veya "surla çevrili şehir" anlamına gelen "ceaster" sözcüklerinden türediğine inanılır. Bu nedenle "Exeter", ya "Exe Nehri üzerindeki kale" ya da "Exe Nehri kıyısındaki surlarla çevrili şehir" anlamına gelir. Millerci tarihte "Gece Yarısı Çılgılığı"nın gelişi ve yerine gelişi ile ilişkilendirilen coğrafya, Kutsal Ruh'un dökülüşünü temsil eden suyun bulunduğu bir yeri ve Tanrı'nın mesajı dünyaya duyurmak için bir orduyu ayağa kaldırdığı bir noktayı tanımlar; Kardeş White bize bunun "gelgit dalgası" gibi yayıldığını bildirir. Bir gelgit dalgası sadece nehir suyu değildir; olağanüstü güç kazanmış sudur.

Millerci tarih, on bakire benzetmesinin gerçekleşmesiydi ve yüz kırk dört bin mühürlenme zamanının sonuna getirildiğinde, mühürlenme zamanının başında belirlenen yol işaretlerini ve ayrıca Exeter kamp toplantısının tarihini tekrar edecekler. Bir melek, yenmesi gereken sınavıcı bir mesajla inecek. O mesaj temellere götürecektir ve Levililer yirmi altıdaki "yedi zaman" ile iki sınıfı karşı karşıya getirecek. İsa Mesih'in Vahyi'ni içerecek; bu, ilahi sembol güvercin biçiminde indiğinde, İsa'nın Mesih olarak meshedildiğinin kabulü olarak Petrus tarafından temsil edilir; bu olay 11 Eylül 2001'i tipler. Ayrıca, İsa'nın Tanrı'nın ilahi Oğlu olduğunun ve İsa'nın ilahi varlığına düşmüş insanlığın bedenini giyinmek suretiyle aynı zamanda İnsanoğlu olduğunun anlaşılmasını da içerecek.

Bu hakikatler, 11 Eylül 2001 sonrasında olduğu gibi, iki sınıf ibadet eden ortaya çıkaracaktır. Bu iki sınıf Exeter kamp toplantısında temsil edilmişti; zira o kamp toplantısında, Samuel Snow aracılığıyla sunulan Gece Yarısı Çılgılığı mesajını reddeden, Watertown'dan bir grubun kurduğu bir çadır vardı. Öyle gürültülü ve duygusal sahte toplantılar yaptılar ki, Snow'un toplantılarının önderleri yanlarına gidip onlara sakin olmalarını bildirdiler. Kamp toplantısında iki sınıf tezahür etti ve ikisi de suyla ilişkili olduklarını ileri sürdü; fakat bunlardan biri sahtesiydi ve yanında yağ olmayan akılsızları temsil ediyordu. Exeter'deki çadırdaki grup, şehir olan ve aynı zamanda bir kale olan orduydü; çünkü onlar, Gece Yarısı Çılgılığı mesajıyla kudretli bir ordu olarak diriltilen Hezekiel'in ölü kuru kemiklerini temsil ediyorlardı.

Bu iki sınıfın ortaya çıktığı anlatıda, Petrus her iki sınıfı da temsil etti. İsa'yı Mesih ve Tanrı'nın Oğlu olarak tanımlayan itirafı, Kutsal Ruh'un esiniyle gerçekleşmişti; çünkü Mesih ona açıkça, "Bunu sana açıklayan et ve kan değil, göklerdeki Babamdır" demişti. Daha sonra İsa çarımıhtan söz ederek öğrencilerini bilgilendirdiğinde, Petrus, o anda Kutsal Ruh'un etkisinden yoksun olarak, Mesih'i bir kenara çekti ve "Tanrı korusun, Rab; bu sana asla olmayacak" diyerek onu azarlamaya başladı. Ama O dönüp Petrus'a, "Çekil önümden, Şeytan! Sen benim için bir engelsin; çünkü Tanrı'ya ait olanı değil, insanlara ait olanı düşünüyorsun" dedi.

Petrus'un duygusal patlaması, Samuel Snow Gece Yarısı Çılgılığı mesajını sunarken Watertown çadırında gerçekleşen duygusal ibadetle örtüşüyordu. Bu düzeyde Petrus, yüz kırk dört binin arasına girmeye aday olanları temsil eder. Bu adaylar, yağa sahip olan bir sınıfı temsil eder; bu yağ Kutsal Ruh'tur, hem mesajdır hem de karakterdir; diğer sınıf ise yağdan yoksundur. Sezariye Filipi'de Mesih, "Yeruşalim'e gitmesi, ihtiyarlardan, başkâhinlerden ve din bilginlerinden birçok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini" açıklamaya başladı.

Bu olaylar çarımıhta gerçekten gerçekleştiğinde öğrencilerin yaşadığı hayal kırıklığı, Sister White'in 22 Ekim 1844'teki hayal kırıklığını ve Firavun'un ordusu yaklaşırken ve önlerinde denizin suları dururken İbranilerin Kızıldeniz'den geçişte yaşadıkları hayal kırıklığını örneklemek için kullandığı tarihsel örnektir. Tüm bu tanıklar yakında gelecek Pazar yasasını tanımlar ve Daniel'in on birinci bölümünün on üçüncü ila on beşinci ayetlerinin açığa çıkarılması, o Pazar yasasına götüren olayların tanıklığını sağlar. Bunu yaparken aynı zamanda "Daniel peygamberliğinin son günlerle ilgili bölümünü" de temsil ederler.

Bu incelemeyi bir sonraki makalede sürdüreceğiz.

Tipler ve antitipler üzerine dikkatli bir inceleme, Mesih'in çarımıha gerilişinin, İsrail'e verilen yıllık törenler döngüsünde Fıfış kuzusunun kesildiği tam güne denk geldiğini gösterdi. Öyleyse, Kefaret Günü'nde—yedinci ayın onuncu gününe düşen—tıpte simgelenen kutsal yerin arındırılması da, yıl içinde tipte kutlanan o aynı günde gerçekleşmez miydi? (bkz. The Great Controversy, 399). Bu, doğru Musa'ya ait zaman hesabına göre, 22 Ekim'e denk gelirdi. 1844 yılı Ağustos ayının başlarında, New Hampshire, Exeter'deki bir kamp toplantısında bu görüş ortaya kondu ve 2300 gün peygamberliğinin gerçekleşmesi için tarih olarak benimsendi. Matta 25:1-13'teki on bakire benzetmesi özel bir önem kazandı—damadın gecikmesi, evliliği bekleyenlerin bekleyişi ve uyuklaması, gece yarısındaki çılgılık, kapının kapanması vb. Mesih'in 22 Ekim'de geleceğine dair mesaj "gece yarısı çılgılığı" olarak anılmaya başladı. Ellen White şöyle yazdı: "Gece yarısı çılgılığı binlerce imanlı tarafından duyuruldu." Şunu da ekledi:

"[yedinci ay] hareketi bir gelgit dalgası gibi ülkeyi kasıp kavurdu. Şehirden şehre, köyden köye ve ücra taşra köşelerine kadar uzandı, Tanrı'nın bekleyen halkı bütünüyle uyandırılınca kadar.-The Great Controversy, 400."

Mesajın ne kadar hızlı yayıldığı, L. E. Froom'un atfı yaptığı yazarlar tarafından tasvir edilir:

"Bates, Exeter mesajının 'sanki rüzgârın kanatlarında uçar gibi' yayıldığını kayda geçirdi. Kadınlar ve erkekler demiryoluyla ve su yoluyla, posta arabalarıyla ve at sırtında, yanlarında kitap ve kâğıt demetleriyle hızla yol aldılar; bunları 'sonbaharın yaprakları kadar bolca'

dağıttılar. White şöyle dedi: 'Önümüzdeki iş, o geniş alanın her yanına uçmak, alarmı çalmak ve uyuyanları uyandırmaktı.' Ve Wellcome, hareketin barajdan salıverilen sular gibi coşup taşıdığını ekler. Olgunlaşmış tahıl tarlaları biçilmeden ayakta bırakıldı ve tam büyümüş patatesler toprakta kazılmadan kaldı. Rab'bin gelişi yakındı. Artık böyle dünyevi şeylere zaman yoktu.-The Prophetic Faith of Our Fathers, Cilt IV, s. 816."

Hareketin bir görgü tanığı ve katılımcısı olarak, Ellen White giderek hızlanan çalışmanın niteliğini betimledi:

"İmanlılar şüphe ve şaşkınlıklarının ortadan kalktığını gördüler ve umut ve cesaret yüreklerini canlandırdı. Çalışma, Tanrı'nın Sözü ve Ruhunun denetleyici etkisi olmaksızın insanî heyecanın bulunduğu durumlarda her zaman görülen o aşırılıklardan uzaktı.... Her çağda Tanrı'nın işini belirleyen özellikleri taşıyordu. Coşkulu bir sevinç pek azdı; bunun yerine derin bir yürek yoklaması, günah itirafı ve dünyadan yüz çevirme vardı. Rab'le buluşmaya hazırlık, ıstırap çeken ruhların taşıdığı yükü...."

'Elçilerin günlerinden bu yana görülen büyük dinî hareketlerin hiçbiri, 1844 sonbaharındaki hareketten daha fazla insan kusurundan ve Şeytan'ın hilelerinden uzak olmamıştır. Bugün bile, nice yılların [1888] geçmesinden sonra, o harekete katılan ve hakikat platformu üzerinde dimdik duran herkes, o mübarek işin kutsal etkisini hâlâ hisseder ve bunun Tanrı'dan olduğunu tanıklık eder.-Ibid., 400, 401.'

Ülke çapına yayılan ve binlerce kişiyi İkinci Geliş topluluğuna çeken bir hareketin kanıtlarına ve çeşitli kiliselerden yaklaşık iki yüz din görevlisinin mesajı yaymak üzere birleşmiş olmasına rağmen, [Bkz. C. M. Maxwell, Tell it to the world, ss. 19, 20.] Protestan kiliseler bütünüyle bunu reddetti ve Mesih'in yakında geleceği inancının yayılmasını önlemek için ellerindeki her yolu kullandı. Hiç kimse bir kilise ibadetinde İsa'nın yakında geleceği umudunu dile getirmeye cesaret edemiyordu; ancak bu olayı bekleyenler için durum çok farklıydı.

Ellen White nasıl olduğunu anlattı:

"Her an bana çok kıymetli ve en büyük önem taşıyor gibi geliyordu. Sonsuzluk için bir iş yaptığımızı ve umursamaz ve ilgisiz olanların en büyük tehlike içinde bulunduğunu hissediyordum. İmanım gölgelenmemişti ve İsa'nın kıymetli vaatlerini kendime mal ediyordum...."

'Kalplerimizi titizlikle yoklayıp alçakgönüllülükle itiraf ederek, dua içinde bekleyiş vaktine geldik. Her sabah, hayatlarımızın Tanrı'nın önünde doğru olduğuna dair kanıtı temin etmeyi başlıca işimiz sayıyorduk. Kutsallıkta ilerlemiyorsak mutlaka gerileyeceğimizi anladık. Birbirimize olan ilgimiz arttı; birbirimizle ve birbirimiz için çok dua ettik.

'Tanrı ile yakınlık kurmak ve O'na yakarışlarımızı sunmak için meyve bahçelerinde ve koruluklarda toplanırdık; O'nun yaratılışının eserleriyle çevrili olduğumuzda varlığını daha açık bir şekilde hissederdik. Kurtuluşun sevinçleri bizim için yiyecek ve içeceğimizden daha gerekiyordu. Zihnimizi bulutlar kapladığında, Rab tarafından kabul edildiğimize dair farkındalık onları süpürüp atıncaya kadar dinlenmeye ya da uyumaya cesaret edemedik.-Life Sketches of James White and Ellen G. White (1880), 188, 189." Arthur White, The Ellen White Biography,

cilt 1, 51, 52.